WEEST PARAAT

REDACTEUR JAN SCHAAP

Redactie en Administratie
Alexanderstr. 20, Den Haag
Tel. 180660

JAARGANG 19
NOV. 1934
No. 9

OP DEN UITKIJK EN AAN HET ROER

Bij zijn schrijven van 5 November j.l. no. 4076 heeft de particuliere Secretaris van de Koningin den Hoofdverkenner doen weten „dat Hare Majesteit gaarne bereid is om, in de plaats tredende van wijlen Z.K.H. den Prins der Nederlanden, het Beschermvrouweschap van de Nederlandsche Padvinders te aanvaarden."

Overtuigd als wij zijn, dat de Nederlandsche Padvinders deze hoogelijk gewaardeerde bereidwilligheid in de eerste plaats te danken hebben aan het verlangen van de Koningin om de nagedachtenis van wijlen den Prins te eeren, zoo zal ze toch voor ons allen een spoorslag zijn om alle zeilen bij te zetten, opdat onze geëerbiedigde en geliefde Vorstin eer met ons inlegge. Ik roep de hulp van U allen in om onze activiteit ten bate van de Beweging tot hooger peil op te voeren.

* * *

Er worden in den scout-shop veel photo's en photobriefkaarten van de inwijdingsplechtigheid verkocht; er is bijzonder veel vraag naar de photo, waar de Prinses op de raadsrots staat, doch waarop overigens slechts enkele gidsen te zien zijn. Van den

grooten raadscirkel ziet men op deze photo niets. Het is begrijpelijk, dat een photo, waarop het beeld van H.K.H. het grootst is, bijzondere aantrekkingskracht heeft, maar toch wordt ook de aandacht gevraagd voor drie photo's, die het gebeuren zelf duidelijk vertolken en die, naar het voorkomt, in troephuizen een aardige herinnering daarvan zouden doen bewaren. De éérste is die van den grooten raadcirkel in zijn vollen omvang met de gehurkte welpen bij den aanvang van den horderoep, de tweede is die van de groote „rally" padvinders voor het Hoofdkwartier (vluchtig geteld waren er 16 rijen van meer dan honderd) toen zij het padvinderslied zongen, gevolgd door het enthousiaste gejuich, toen de Prinses voor het geopende raam verscheen; de derde eindelijk, die van de wuivende Prinses voor het raam van de vergaderzaal. Die spontane uitingen spreken voor zichzelf. De groote opkomst voor deze inwijdingsplechtigheid wettigt de uitspraak, dat het saamhoorigheidsgevoel grooter is geworden en de Beweging aan kracht wint: voor een vereeniging, die geen politiek doel nastreeft zeker een verblijdend teeken. Wat baten vredesbetoogingen, indien onderwijl geregeld brandstof opgestapeld en ontvlambaar gemaakt wordt door een geest van zelfzucht, vijandschap en haat? Men kan het kwaad slechts bestrijden, door hulp- en dienstvaardigheid te bevorderen, door een sfeer van blijmoedigheid, bereidwilligheid, onbaatzuchtigheid en goede trouw.

In het Julinummer van dit blad werd een uiteenzetting gegeven van de gevaren en zorgen aan den verkoop van goede en goedkoope padvinderskleeding verbonden. Een winkelbedrijf en dus ook de „Scout-shop" kan alleen aan zijn doel beantwoorden, wanneer het zich verheugen mag in een groote klandizie. Alsdan drukken de algemeene onkosten maar voor een klein percentage op de artikelen. Nergens krijgt men betere kleeding en betere stof voor denzelfden prijs dan in onzen scout-shop. Naarmate de crisis verder om zich heengrijpt, wordt als middel van afweer de invoer van goederen, die hier te lande ook vervaardigd kunnen worden, practisch gesproken zooveel mogelijk

belemmerd, totdat uit prijsverhooging gebrek aan aanbod blijkt. Dies werd zooveel mogelijk gestreefd om het Nederlandsche fabrikaat, wat snit, kleur en qualiteit der stof betreft, aan die van de scout-shop te Londen te doen beantwoorden. Wanneer de leiders de jongens er van weten te doordringen, dat zoowel hun eigen belang als dat van hun Vereeniging meebrengt om hun uitrusting bij de „Scout-shop" te betrekken, zullen ze bijdragen aan hare bloei. Het is bekend, dat er leiders zijn, die ter wille van persoonlijke connectie's, hunne jongens elders laten koopen, maar dit geschiedt altijd ten koste van het belang der jongens. Hoe sterker de Vereeniging wordt, hoe meer ze voor hare leden, die bewezen hebben steun waard te zijn, zal kunnen doen, hoe meer invloed er van hare aanbevelingen zal kunnen uitgaan.

Ook zoude ik de aandacht van de leiders willen vragen voor het aanmoedigen van hunne jongens om tegen St. Nicolaas een abonnement op de Verkenner te vragen voor het volgende jaar. We moeten toch ons best doen om een dergelijk aardig jongensblad het bestaan te blijven mogelijk maken.

De functie van scheidsrechter is geen gemakkelijke en gewoonlijk evenmin een dankbare. Wanneer de regels van het spel door materiëele feiten geconstateerd kunnen worden, gaat het nog wel; maar veel moeilijker is het om de regels te toetsen aan geestelijke eischen of aan omstandigheden buiten den betrokkene om. Het gebeurt maar zelden, dat iemand die de Beweging uitmuntende diensten bewezen heeft, inziet, dat het in het belang van het initiatief van anderen kan zijn, dat hij zich terugtrekt, maar wanneer zoo iemand dan met een glans in de oogen niet alleen bereid is om de aanwijzing te volgen, maar er tevens bij verklaart, dat hij, als de Beweging hem weer noodig mocht hebben, ter beschikking blijft, dan dwingt zulk een houding toch bewondering af. Wie blijmoedig de Beweging blijft dienen in een hiërarchische lagere functie dan hij eenmaal vervulde, toont daarmee zeker meer grootheid van ziel, dan wie zich gekrenkt gevoelt over gemis aan waardeering; deswege gaat mokken en tot achterklap en kwaadsprekerij vervalt. Een werkelijke leider

gaat hiervoor te veel op in de zaak, die hij dient en staat te weinig stil bij zich zelf; hij laat zich niet uit zijn evenwicht brengen door menschelijke lof of blaam. Hij kan teleurgesteld zijn, maar het bewustzijn van naar zijn vermogen, zijn plicht gedaan te hebben, geeft hem rust. Dit is het mooie van de Belofte, richtsnoer voor de geestes houding, welke voor het leiderschap wordt vereischt.

Uiteraard is de scheidsrechter ook een feilbaar mensch, die falen kan; maar hoezeer hij zich daarvan ook bewust is, zoo mag hij zich hierdoor niet laten verleiden tot weifelmoedigheid en zwakheid. Zijn plicht en verantwoordelijkheid dwingen hem tot handelen zonder aanzien des persoons en uitsluitend getoetst aan de belangen van de jongens en hun spel.

De Voortrekkers van den H.J.B. te Almelo hebben mij bericht, dat de poort van het 2e leidersveld op het Buitencentrum te Ommen gereed is gekomen en schrijven dat zij zich voor méér werk op het Buitencentrum aanbevolen houden. Er moet nog veel gebeuren om het 2e cursusterrein voor gebruik geschikt te maken, doch ik heb thans hoop, dat wij er het volgend seizoen reeds cursussen zullen kunnen houden.

De K.L.M. heeft door de „Uiver" wederom bewezen, wat er onder ons Nederlanders onder uitstekende leiding kan bereikt worden: een goede organisatie brengt de uitstekende krachten automatisch naar voren en door hun voorbeeld wordt het geheel gestimuleerd. Als gevolg van een en ander mag de luchtvaart zich in de algemeene belangstelling verheugen en zijn positie wordt steeds sterker.

In onze Beweging gaat dit veel te langzaam, wegens gebrek aan leiders. Kon men meer tot het inzicht komen, welk een voldoening en geluk het geeft om zich met hart en ziel te geven voor een taak, waarvoor men niet betaald wordt, daarentegen zelfs zijn vrijen tijd moet opofferen, dan zouden we meer leiders daarvoor bereid vinden, om deze taak op zich te nemen en te

verkiezen boven de oppervlakkige genoegens van den dag. Een troep jongens is voor ons de beste barometer, waarop men af kan lezen òf en wàt er van ons uitgaat, een barometer, die ons in staat stelt, ons zelf te corrigeeren, nadat we onze tekortkomingen zijn gewaar geworden.

* * *

Het schilderij in olieverf van B.P. tijdens de inwijdingsplechtigheid, in bruikleen afgestaan voor de Vergaderzaal is thans het eigendom van het H.K. geworden, haar geschonken door den Ondervoorzitter en den Penningmeester, terwijl het derde lid van het D.B. een bijdrage zal geven voor de fietsenbewaarplaats in den tuin, waarvoor de architect van Leeuwen en de aannemer van Breukelen reeds bijdragen gegeven hadden. De voor Prinses Juliana vervaardigde en door H.K.H. bij de inwijding gebruikte Totempaal is voorzien van een leeren schildje, met handteekening van de Prinses terwijl de datum er is ingebrand; het wordt als een aandenken aan die gebeurtenis in de vergaderzaal bewaard.

Het nieuwe H.K. is uitstekend in orde gebracht; het is gespeend van alle luxe (behoudens een Persisch kleed voor de kamer van den Hoofdverkenner, dat ook door den Penningmeester aan het H.K. werd geschonken), doch heeft aan centrale verwarming, verbouwing, electrische aanleg, reparatie van het dak, aansluiting op het stadsriool, enz., veel geld gekost, niettegenstaande groote zuinigheid is betracht. Slechts één enkele post van *f* 17.60 voor aschbakken in de vergaderzaal is in disharmonie met de overige behandeling van zaken en een gevolg van een te ruime opvatting over het beheer van vereenigingsgeld en misplaatst initiatief.

Als een gevolg van den aankoop van het Nieuwe Hoofdkwartier en de daaraan vebonden Registratie- en andere kosten is het Rambonnetfonds, dat in den aanvang des jaars nog *f* 25100 bedroeg en een rente van *f* 1000 verzekerde, thans tot *f* 8430 geslonken, terwijl het gebouw nog met een hypotheek van *f* 15000 bezwaard is moeten worden. De jaarlijksche lasten

voor het Hoofdkwartier bedragen aan hypotheekrente en aflossing samen *f* 637.50 + *f* 500.— = *f* 1137.50, terwijl eerstgenoemde uitgaaf regelmatig afneemt, doordien de rente elk jaar met *f* 21.25 vermindert en het gebouw na 30 jaar geheel onbelast is. Gedurende het eerste jaar zijn de nieuwe lasten *f* 1137.50 + *f* 670.40 derving aan rente van het Rambonnetfonds, te zamen *f* 1870.90 tegenover *f* 1080 aan huur van het Hoofdkwartier in de Billitonstraat, d.i. dus *f* 800.— per jaar meer. We moeten allen de handen in één slaan om die achterstand zoo spoedig mogelijk in te halen, want er is nog zooveel te doen, ten einde ook in de toekomst aan de behoefte aan goede kampeergelegenheden en alles wat daarbij komt, te kunnen blijven voldoen. Ik zou zeer dankbaar zijn als ik nog zou mogen beleven, dat we wederom een veilig liquide reservekapitaal hadden, afgescheiden van den voorraad in de Scout-shop en het in het Hoofdkwartier vastgelegde kapitaal.

* * *

Hoewel het sluipen, het tersluiks naderen, voornamelijk zijn toepassing vindt bij de jacht op wilde dieren en enkele malen op herten en reeën, zoo kan men toch de noodige oefening opdoen door het speuren van honden, katten en klein wild. Het geeft uiteraard meer voldoening, wanneer er evenwel gevaar aan verbonden is en de eigen veiligheid er van afhangt. Maar de „Chief Scout" heeft er in „Het verkennen van jongens" al op gewezen, dat het bespieden van een wezel even moeilijk is als dat van een leeuw. De vaardigheid in het spieden en speuren komt niet van zelf; ze moet verworven worden door veel oefening en ten koste van veel krabben en schrammen. Er is reeds de aandacht gevestigd op hetgeen voor het opmerken vereischt wordt. De kleur van de omgeving, beweging, het spitsen van een oor, een geluid, het geknars van een hoef op steentjes, zijn middelen om de aanwezigheid van een prooi vast te stellen. Voorts is het noodig om bekend te zijn met de gedragingen van het dier, dat men bespieden wil. Op welke wijze voedt het zich? Welke voorzorgsmaatregelen neemt het tegen verrassingen en

welke soort plaatsen bezoekt het. In welk soort kreupelbosch verschuilt het zich. Hoe komt het daar? Wanneer ge waargenomen, begrepen en ontleed hebt, moet ge het probleem oplossen, van het dier zoo dicht mogelijk te naderen.

Het is niet zulk een gemakkelijke taak, als men oppervlakkig zou denken, maar juist daarom is het zulk leuk werk.

Wanneer ge aan het besluipen bent van een anderen padvinder, dan wel van een groot dier, moet ge steeds op de mogelijkheid bedacht zijn van zelf beslopen te worden. Een jager op groot wild, had daarover het navolgende in zijn dagboek opgeteekend:

„Er waren vele sporen van beren op zachten bodem en ik hoopte er één onder schot te krijgen. Ik keerde na een minuut of 15 op mijn eigen spoor terug en vond daarop een versch spoor van een beer, die mij blijkbaar over een vrij grooten afstand gevolgd had, doch hoewel ik voozichtig voortkroop, hopende een goede kans te zullen krijgen, zag ik zelfs geen schijn van hem."

„Steelswijs" is een goed woord dat zoo juist de wijze van naderen tijdens het sluipen weergeeft. Of men gebukt gaat, kruipt, dan wel door den robbengang zich vooruit moet werken, hangt af van den afstand tot den prooi en van het terrein, maar aldoor moet men slim en behendig zijn en zich „steelswijs" bewegen. *

Uit het Nationaal Hoofdkwartier

Afkortingen: W.: Welpenleid(st)er; A.W.: Assistent Welpenleid(st)er; V.: Verkennersleider; A.V.: Assistent Verkennersleider; V.T.: Voortrekkersleider· A.V.T.: Assistent Voortrekkersleider; G.: Groepsleider.

VOLMACHTEN TOEGEKEND:

Amersfoort: A.V.: W. H. Roëll, 2de.

Amsterdam: V.: C. K. Jansen, 14de.

Arnhem: A.W.: Mej. C. van Merrebach, „De Zwervers", G. en W.: Mevrouw C. H. Sevenhuijsen-Verhoeff, A.W.: Mej. R. H. A. Buurman, „Velpsche Woudloopers", A.V.T.: H. Hupkes, „Zijpsche Voortrekkers", A.V.: G. H. Schrijver, „Veluwsche Verkenners", V.: Th. Werningh Cöster, A.W.: W. Paalman, „Oosterbeeksche Padvinders".

Baarn: A.V.: E. van Raamsdonk, Mango Kwane groep.

Bergen op Zoom: W.: Mej. L. Schuurbiers, A.W.: Mej. W. Andriessen, A.W.: Mej. A. van der Weijden, St. Paulusgroep, W.: Mej. M. Flipsen, A.W.: Mej. M. Roovers, Kizitogroep, W.: Mej. J. Bakker, Mbagagroep.
Bilthoven: W.: Mej. C. M. Deeg, 1ste.
Breda: A.V.: H. Tacke, St. Jorisgroep, V.: C. Geurts, Pastoor Pottersgroep, G. en V.: L. J. M. Wolters, St. Christophorusgroep.
's-Gravenhage: A.W.: Mej. T. J. Wensveen, A.V.: C. Boon, 4de C.J.M.V., V.: H. Mansveld, V.T.: H. N. van Grieken, 9de C.J.M.V., G. en V.T.: J. Stelloo, V.: J. L. Bernhard, A.V.: M. J. Dreese, A.V.T.: J. J. Buitendijk, 10de C.J.M.V., A.V.: J. F. Ranke, 14de C.J.M.V., A.W.: Mej. C. Henneveld, 22ste, A.V.: G. J. Boon, 23ste, V.: L. A. J. M. van Heijst, 30ste, W.: Mej. E. Remkes, Driekoningengroep, W.: Mej. A. A. E. M. van de Zandt, Jean de Brebeufgroep.
Haarlem: W.: J. Huyper van der Duyn, A.W.: Mej. P. J. Bouman, A.V.: H. H. J. van Kuipers, 3de, G. en V.: B. M. Lindner, St. Paulusgroep, A.V.: A. A. Petrus, 2e St. Christoforusgroep.
Nijmegen: W.: Mej. A. J. Fikkert, 1ste.
Rotterdam: A.W.: Th. C. Prinsen, A.V.: H. A. van Krimpen, 2de, G. en V.: H. J. A. Loedeman, 6de, V.: J. A. Dikken, A.V.: C. Kramer, 12de, A.V.: B. van der Tak, 17de C.J.M.V.
Schiedam: A.W.: Mej. C. J. Welcker, 1ste.
Slochteren: V.: K. H. Toxopeus, 1ste.
Utrecht: W.: Mej. M. J. Oosterbeek, A.W.: H. W. Th. Ruyters, 6de.
Zwolle: W.: H. Bodewes, 1ste.

VERVALLEN VOLMACHTEN:

Amsterdam: A.W.: B. M. Evers, St. Willibrordusgroep, A.V.: J. Snelders, Mgr Aengenentgroep, A.W.: Mej. W. M. G. Vos, V.T.: H. Meeuwsen, Hubertusgroep, W.: Mej. F. Engelhard, St. Franciscusgroep, W.: Mej. M. van Niekerk, A.W.: Mej. I. Ellerbee, André de Thayegroep.
Arnhem: A.V.: H. H. J. Kuipers, „De Zwevrers", A.V.: Th. W. Werningh Cöster, „Oosterbeeksche Padvinders".
Bilthoven: W.: Mej. J. A. Schwartz, A. W.: Mej. H. Deeg, 1ste.
Bergen op Zoom: A.V.: W. A. v. d. Broek, A.V.: C. van Terheyden, Kizitogroep.
Breda: G. en V.: J. L. Sengers, A.V.: L. J. M. Wolters, St. Christophorus groep, G. en V.: G. Mous, Tarcisiusgroep.
Curaçao: A.V.: R. N. Suarez, 1ste.
Ede: A.V.: G. J. Bervoets, Miguel Pro-groep.
's-Gravenhage: A.W.: A. H. Rappard, 6de, A.V.: H. Mansveld, 9de C.J.M.V., A.W.: Mej. R. C. van Praag, A.V.: I. A. J. M. van Heyst, 17de, W.: Mej. R. van Thuyl, 20ste C.J.M.V., W.: Mej. R. J. A. Schröder, A.W.: Mej. L. C. M. Sutorius, V.T.: J. P. J. Landman, A.V.: J. Bijmans, St. Thomas van Aquinogroep, G. en W.: Mej. A. de Vries, Joh. Bapt. de la Sallegroep;

A.V.: Th. J. M. Lippmann, Damiaangroep, W.: Mej. M. van der Ven, Xaveriusgroep, A.W.: Mej. A. A. E. M. van de Zandt, Tarcisiusgroep; W.: Mej. C. van Schaick, Driekoningengroep.

Haarlem: A.W.: J. Kuyper van der Duyn, 3de, A.V.: W. F. van Riezen, 6de C.J.M.V., G. en V.: A. P. Aukes, Dr. Nolensgroep.

Langeweg: G. en V.: A. L. M. van den Boom, St. Jorisgroep, St. Franciscus II-groep.

Lobith: A.V.: Th. W. A. Hetterschijt, André de Thayegroep.

Maastricht: V.: Mr. L. H. J. Brantjes, St. Jorisgroep.

Nijmegen: A.W.: J. A. Leenards, V. en V.T.: J. van Vucht Thijssen Jr., Mej. H. van Campen, A.V.: W. Vermeulen, St. Stephanusgroep.

Rotterdam: G. en V.: G. J. Haeck, 15de, A.V.: J. C. W. van Ouwerkerk, 16de, A.V.: A. J. Matthijssen, St. Jorisgroep, A.V.: W. J. O. van der Pas, St. Franciscusgroep.

Rumpen: G. en V.T.: H. L. Jansen, V.: V. Marinus, A.V.: M. Lejeune, 1ste St. Vincentiusgroep.

Sas van Gent: G. en V.: R. de Caluwé, St. Norbertusgroep.

Schiedam: A.V.: H. A. Binneweg, 1ste.

Sittard: A.V.: S. Pfennings, St. Michielsgroep.

Utrecht: W.: Mej. M. van Baarda, 3de C.J.M.V., A.W.: Mej. M. van Besselrooy, A.V.: K. Fiscalini, André de Thayegroep.

Wernhoutsburg: G. en V.: J. J. Zoetmulder, St. Vincentiusgroep, André de Thayegroep II.

Zwolle: W.: Mej. M. C. van Toll, A.W.: H. Bodewes, 1ste.

VOLMACHTEN COMMISSARISSEN:

Uitgereikt:

D.C. voor 's-Gravenhage, de Heer H. F. L. Krämer; A.D.C. voor Welpen, Distr. Zwolle (uitgezonderd Twente) Mevrouw H. Boeve van Dijk.

Vervallen:

D.C. voor het District Amsterdam, de Heer S. J. Mak van Waay.

D.C. voor het District 's-Gravenhage III, de Heer G. Scholten; A.D.C. der K.V. voor het District Arnhem de Heer W. W. F. Wolfs.

BESTUURSVERGADERING VAN 16, 22 EN 29 OCT. EN 5 NOV. 1934.

Aanwezig zijn de H.H.: J. J. Rambonnet, Voorzitter, A. Diemont, Onder-Voorzitter en wnd. Secr. en Joh. J. Moret, Penningmeester.

Ter vergadering op 16 October zijn aanwezig de leden van het Dag. Bestuur van de C.J.M.V. Padvinders, voor de aanbieding van twee schilderijen voor de vergaderzaal, een kopergravure van H. M. de Koningin en een foto van H.K.H. de Prinses. Namens de vereeniging aanvaardt de Hoofdverkenner de schilderijen, zegt o.m. dat z.i. het Bestuur van de C.J.M.V. geen passender en meer welkom geschenk zoude hebben kunnen geven en dankt voor het mooie cadeau.

Besproken worden enkele aangelegenheden de afdeeling Verkoop betreffende; besloten wordt een ansichtkaart van de opening van het Hoofdkwartier door H.K.H. Prinses Juliana te laten vervaardigen en deze door middel van de afdeeling Verkoop in omloop te brengen; voor de vertaling van Jungle Wisdom" wordt als titel gekozen: „Geluiden uit de Rimboe".

Besloten wordt een door den Heer Engelsman te Middelburg aangeboden „Vredes Hymne" te aanvaarden.

Besproken worden de Districts-Cursussen en enkele interne aangelegenheden betreffende de afdeeling Amsterdam.

Besloten wordt aan de recreatie-centrale voor bestrijding van de eerste onkosten een subsidie te verleenen van *f* 15.—.

Besproken worden de ontvangst van den Chief Scout in Indië, op zijn doorreis naar Australië en de vervulling van het Hoofdcommissariaat voor Ned. Indië in verband met het aftreden per 1 Jan. 1934 van den Heer Ranneft als Hoofdcommissaris voor Ned. Indië.

De Penningmeester brengt ter sprake, dat in sommige Groepen met een afbetalingssysteem wordt gewerkt voor het verschaffen van de uniformen aan padvinders. De vergadering is van oordeel, dat het om redenen van opvoedkundigen aard verkeerd is de jongens de uniformen op afbetaling te leveren en besluit te trachten deze zienswijze zooveel mogelijk bij de leiders ingang te doen vinden.

Voor het personeel van het Hoofdkwartier wordt een vacantie-regeling getroffen.

Besproken wordt het Rambonnetfonds.

Op zijn verzoek wordt den Heer G. Scholten ontslag verleend als D.C. voor 's-Gravenhage III; besloten wordt de Heer H. F. L. Krämer te benoemen tot D.C. voor het geheele District Den Haag en de splitsing van dit District in drieën niet verder te handhaven.

Tot A.D.C. voor Welpen voor het District Zwolle (met uitzondering van Twente) wordt benoemd Mevrouw H. Boeve van Dijk.

Besprcken wordt de exploitatie van het Buitencentrum over 't afgeloopen jaar en een besluit wordt genomen aangaande het laten uitvoeren van noodige reparaties.

BUITENLAND.

Gewaarschuwd wordt tegen een oud-leider der Hongaarsche Padvinders, Paul Pándy, door de Hongaarsche vereeniging ontslagen, die in Europa rond trekt en vermoedelijk zal trachten zich in te laten met padvinderstroepen. Hij heeft geen introductie van het Internationaal Bureau en verzocht wordt hem niet als lid van de padvindersbeweging te erkennen.

BUITENLANDSCHE CORRESPONDENTIE.

De Voortrekkersstam van de 97th Birmingham Groep zou gaarne in briefwisseling treden met een Hollandsche Stam, bij voorkeur in de Engelsche taal, zoo noodig echter in het Fransch of Duitsch.

Mr. F. H. Greathead, padvindersinstructeur te Manchester, zou gaarne correspondeeren met een Hollandsche leider, in het Engelsch.

Mr. G. E. Jackson, 23 jaar oud, schrijver op een advocatenkantoor, Assistent Verkennersleider, zou gaarne correspondeeren in 't Engelsch met een Hollandsche leider.

Voor nader adres kunnen gegadigden zich wenden tot het Secretariaat van het Nat. Hoofdkwartier.

De geestelijke Zijde*)

In „Wenken voor Leiders" zegt de Chief Scout: — „Iemand, die „Het Verkennen voor Jongens" oppervlakkig leest, zal misschien teleurgesteld zijn, dat er zoo weinig godsdienstigs in voorkomt, doch hem, die het toepast, zal de godsdienstige basis spoedig duidelijk worden."

Laten we ons eerst een duidelijke voorstelling maken van de geestelijke zijde van ons werk en de positie, welke wij leiders wat dit betreft innemen. In de eerste plaats baseeren we ons op de Padvindersbelofte, waarin „plicht tegenover God" nadrukkelijk staat genoemd. De tien artikelen van de Padvindesrwet geven ons eenige positieve aanwijzingen, hoe wij kunnen trachten om de verplichtingen, welke wij als leden van de groote Padvinders-Broederschap op ons genomen hebben, na te komen. Deze verplichtingen dienen we des te ernstiger te gevoelen, waar zoovele jongeren voortdurend in ons een voorbeeld zien. Derhalve moeten we goed beseffen, dat de tien artikelen van de Padvinderswet gebaseerd zijn op de Padvindersbelofte en daar niet los van staan.

De Chief zegt verder in „Wenken voor Leiders": „de grondslag van elken vorm van godsdienst is eerbied voor God, eerbied voor den naaste, eerbied voor onszelf als dienaren van God. De vorm, waarin men zijn eerbied voor God wennscht uit te drukken, is afhankelijk van het geloof, dat men belijdt. Tot wel-

---

*) Uit „Gilcraft-Gleanings". Uitg. C. A. Pearson Ltd. Londen. Conferentie te Brighton April 1931.

ken godsdienst de jongen zal behooren is een kwestie, welke meestal door de ouders wordt uitgemaakt. Wij moeten hun wenschen in ieder opzicht respecteeren en hen steunen om den jongens eerbied bij te brengen, onverschillig tot welken godsdienst de jongen behoort. We moeten er aan denken, dat we in onze Beweging jongens van zoowat alle godsdiensten hebben, zoodat het onmogelijk is om voorschriften te geven wat betreft het godsdienstonderricht."

Het standpunt der Beweging ten opzichte van den godsdienst is gebaseerd op eerbiediging der inzichten van anderen; onze Beweging omvat menschen van verschillende geloofsovertuiging, mits deze overtuiging inhoudt geloof in God, en zij bereid zijn de belofte af te leggen van ernstig te zullen trachten hun plicht tegenover God te doen. Dit is de eerste en belangrijkste voorwaarde van het lidmaatschap van onze Wereldbeweging. Voorts moet elke Leid(st)er het godsdienstige en moreele streven, dat aan de Padvindersbeweging ten grondslag ligt, onderschrijven.

Wat dit betreft is onze positie dus volkomen duidelijk, behalve misschien voor degenen, die wel in God gelooven, doch die niet in staat zijn om met ernstige overtuiging de leerstellingen van een bepaalde geloofsrichting te onderschrijven. Voor hen is de Beweging niet afgesloten; de deuren staan voor hen open en gehoopt wordt, dat hun ernstig zoeken naar de waarheid zal worden beloond en dat het Verkennen hun hierin zelfs een steun zal zijn. Dit is evenzeer van toepassing op de volwassenen als op de jongeren.

Wat kunnen we doen om te voorkomen, dat de geestelijke zijde van ons werk uit het oog wordt verloren?

Ook hier geeft de Chief aanwijzingen: „Het Verkennen kan practisch helpen door:

a. Het persoonlijk voorbeeld van den Leider.
b. Natuurstudie.
c. Goede daden.

Dit zijn de wegen, welke de Chief aangeeft en misschien is het goed deze wenken hier wat verder uit te werken.

De Leider heeft tot taak om dengenen, die aan zijn leiding zijn

toevertrouwd, een vertolking van het Verkennen te geven en deze vertolking wordt ten zeerste beinvloed door zijn eigen persoonlijkheid. Vandaar de groote waarde van zijn persoonlijk voorbeeld, van zijn houding en gedrag, zoowel in den Troep als daar buiten. Het geven van een voorbeeld wat betreft de geestelijke zijde van onze Beweging, vereischt, dat hij zooveel als in zijn vermogen ligt leeft volgens de Padvindersbelofte en de Padvinderswet, dat hij waardeering heeft voor den godsdienstigen ondergrond van het Verkennen en begrijpt, wat deze inhoudt, en dat hij ernstig aandacht schenkt aan de geestelijke problemen van zijn werk, zoowel wat betreft het onderdeel van de Groep, waarvan hij de leiding heeft, in zijn geheel als van elken jongen individueel. Daarom moet hij ernstig trachten om de Belofte en Wet te doen naleven, weten welke verplichtingen een jongen heeft ten aanzien van den godsdienst, welke de jongen belijdt en hem aansporen en in de gelegenheid stellen (b.v. in het kamp) om deze verplichtingen na te komen. In dit opzicht is de taak van leiders van Open Groepen moeilijker.

We waardeeren allen de waarde van natuurstudie, doch van het meeste belang is deze vermoedelijk wel in de Welpenhorde. Het beseffen van de Schoonheid, de Vreugde en het Wondervolle is hier van veel grooter belang dan het verstrekken van technische inlichtingen. We willen den jongens leeren zien, hooren en voelen; we willen hun geest instellen op de voortbrengselen van den Schepper. Dit zal hun in hun geheele verder leven een groote steun zijn.

We zijn geneigd om onze leer van anderen te willen helpen af te handelen met de uitdrukking „de dagelijksche goede daad". Doch de Goede Daad is zoowel een geesteshouding als een vorm, waarin die geesteshouding tot uitdrukking wordt gebracht. Vanaf den Welpentijd tot aan het Voortrekkerschap, en verder, willen we, dat de Padvinder God nummer één stelt, dan de medemensch en tenslotte pas zichzelf. Bijna alles wat hij doet ten goede, is een uitdrukking van deze geesteshouding. Als we ons op dit standpunt stellen, zien we dat de Goede Daad ons voert door een uitgestrekt en schoon gebied waar Gebed en Lof, Godsdienst en

Romantiek de geestelijke zijde onzer Beweging tot uitdrukking brengen.

Het gebruik van gebeden bij padvindersbijeenkomsten, en in het bijzonder in het kamp, dient zorgvuldig te worden overwogen. Het is onmogelijk hiervoor een vaste regel te geven, waar de omstandigheden van elke Groep zoo verschillend zijn. Ook het houden van Aandachten is van plaatselijke omstandigheden afhankelijk. Zooveel mogelijk samenwerking met godsdienstige organisaties is echter gewenscht. Dit moeten we allen goed begrijpen. Het Verkennen kan voor een jongen, een man of vrouw, een groote steun zijn, doch die steun op zichzelf is niet voldoende; het Verkennen is geen godsdienst en zal dit ook nooit kunnen zijn.

Velen hebben in dezen tijd het gevoel, mannen zoowel als jongens, ouders zoowel als kinderen, dat Godsdienst hun niets kan geven; ze laken de Kerk doch zouden die Kerk gaarne willen helpen als ze hiertoe werden aangespoord en iets positiefs te doen kregen. Zooals velen kritiek op de gemeenschap uitoefenen doch hun beste krachten zouden willen geven, als zij overeenkomstig hun aard en aanleg ervoor zouden kunnen en mogen werken. Leiders en Voortrekkers moeten zoeken en werken en niet aan den kant gaan staan om te wachten, tot een ander hun den weg wijst. De kerken hebben de wereld een boodschap te brengen, doch die boodschap kan niet in actie worden omgezet zonder menschelijke mede- en samenwerking.

Het is hier niet de plaats om uit te weiden over de wijzen, waarop de leider zijn Padvinders kan aansporen om hun geestelijke, zoowel als hun lichamelijke en verstandelijke talenten in toepassing te brengen. Ik wil slechts aanmoedigen om dit onderwerp ernstig te overdenken.

We moeten echter niet vergeten, dat we door het Verkennen enorm veel goeds tot stand kunnen brengen. Onze tochten buiten, de spelen vol verbeeldingskracht in de Horde, kunnen hetgeen we in onze verhalen naar voren hebben willen brengen, onderstrepen en duidelijk maken. Welpen zijn nog sterk voor indrukken en vorming vatbaar en de mogelijkheid bestaat, dat

de sfeer van de Horde en het voorbeeld van Akeela op hun geheel verder leven van grooten invloed blijft. Zijn Welpenleid(st)ers zich wel voldoende bewust van den invloed van de Horde op het gedachtenleven en het karakter van hun Welpen? Velen vinden het onnoodig om te trachten te ontdekken wat er onder de oppervlakte van het Welpenwerk verborgen ligt, in plaats van met ijver te graven en hun Welpen de vreugde te schenken van het vinden van den verborgen schat.

De Verkenner is in een tusschen-stadium, bereid om te accepteeren, wat hem gegeven wordt maar meer verlangend naar concrete feiten en met groote behoefte aan zelf-expressie in alles, wat hij doet. Zijn geestelijke grondslagen staan reeds meer vast, doch kunnen nog worden gevormd en versterkt. Bijna alles, wat hij doet in het Verkennen, is gericht op zijn geestelijke ontwikkeling.

Door observatie en deductie verwerft hij kennis en leert hij anderen helpen, want hij merkt op hetgeen ze noodig hebben; bij het werken voor zijn insignes krijgt hij kennis en vaardigheid, doch ook bezigheid voor zijn vrijen tijd en misschien wel inzicht in het beroep, dat hij zal kiezen. Door de tucht van zijn Troep en het patrouillesysteem leert hij zelfbeheersching, eerbied voor anderen en de waarde van eenheid en samenwerking; door het kampeeren en het buitenleven krijgt hij zelfvertrouwen, een ruimen blik, en leert hij snel denken alsmede de schoonheid waardeeren, hetgeen in zijn verder leven van groote waarde is.

De Voortrekker moet worden aangespoord om zijn zoeken naar de waarheid voort te zetten; hierbij zal de samenwerking in den Stam hem van groot nut zijn en hem steun geven. Zijn moeilijkste taak is om het Verkennen aan zijn leven aan te passen, zoodat die twee bij elkander behooren en hij niet op twee gedachten hinkt. Op het oogenblik zijn de Voortrekkers nog pioniers, doch bij het groeien van de Voortrekkersafdeeling in kracht en aantal zullen het Voortrekkerschap en het leven gemakkelijker gaan samenvallen.

De Voortrekkers en de Leiders hebben een prachtige kans om de wereld de waarde van het Verkennen te toonen! Dit is één

van onze groote voorrechten. Doch laat mij U eraan herinneren, dat wij eerst de juiste geestesgesteldheid moeten trachten te verwerven en vervolgens moeten we trachten deze zoo goed mogelijk tot uitdrukking te brengen in al hetgeen we doen.

Wat was de groote gedachte van den Chief toen hij het Verkennen voor ons ontwierp?

Was het niet dat jongeren, en ook volwassenen, geleid konden worden door de bezieling van het voorbeeld van groote mannen en vrouwen, die de eeuwen door het spoor hebben gemaakt, dat door ons kan worden gevolgd?

Geven we onze Padvinders voldoende van deze bezieling?

Houden we hun wel voldoende het voorbeeld voor oogen van groote mannen en vrouwen, voorbeelden welke aansporen tot moed, zelfverloochening en ridderlijkheid. Het is niet teveel verwacht, dat onze jongeren van dezen tijd zullen trachten de eigenschappen van die groote mannen en vrouwen te verwerven, als slechts gebruik gemaakt wordt van hun verbeeldingskracht in den tijd, dat ze vol geestdrift zijn. In ons Verkennen hebben we de middelen. Als we ze maar willen zien en gebruiken.

Was dit niet het visioen, dat God den Chief gaf?

En kunnen wij, die hem volgen, en door hem een Hoogere Macht, ook niet iets van dit visioen aanschouwen en ernaar handelen?

De Verkenner

Nog steeds heeft het maandblad „De Verkenner" een flink aantal abonné's meer noodig, om stevig op zijn beenen te kunnen staan. Ook dit najaar voeren we een kleine campagne om te trachten dit te bereiken. Willen de commissarissen en leid(sters) ons weer helpen? Verleden jaar zijn we door hun hulp een heel eind in de goede richting gekomen.

Gaarne zagen wij, dat dit jaar een abonnement op „De Verkenner" als Sinterklaas- of Kerstgeschenk werd aanbevolen. Titus Leeser teekende op de bekende vlotte wijze een aantrekkelijke geschenkkaart, waarvan we een model zonden aan alle

Commissarissen, Verkennersleiders en Welpenleid(st)ers, met een klein prospectus.

De bedoeling is, dat deze prospecti en kaarten tijdig onder de ouders worden verspreid, met een handteekening der leid(st)ers als aanbeveling. Kaarten voor het aanvragen van het gewenschte aantal prospecti en geschenkkaarten zijn bij de zending ingesloten. Wil deze campagne aan haar doel beantwoorden, dan is het gewenscht, dat de ouders de prospecti en kaarten niet later dan een week voor Sinterklaas ontvangen.

Leid(st)ers, die zich om ons te helpen nog meerdere moeite willen geven, kunnen **bovendien** prospectus en geschenkkaart aan ouders zenden van jongens, die binnenkort jarig zijn, b.v. een week voor den verjaardagsdatum.

In ieder geval: er zijn prospecti en kaarten genoeg en we zijn zeer dankbaar voor alle hulp en medewerking!

REDACTIE DE VERKENNER.

Wat wij willen zijn

Wij staan niet „op de bres voor het proletariaat"
maar wij willen goed zijn voor **alle** menschen en iedereen helpen waar wij kunnen en trachten dagelijks onze goede daad te doen.

Wij vechten niet voor den wereldvrede
maar wij willen de vredes-verkenners bij uitnemendheio zijn, door den waren vrede onder ons en onze omgeving te verkennen en te leeren behouden.

Wij vechten niet voor vrijheid
maar wij willen gaarne vrijheid aan anderen gunnen, omdat de ware vrijheid eerst dààr kan zijn, waar wij ons zelf beperken ten bate van anderen.

Wij vechten niet voor dierenbescherming
maar wij zijn dierenvrienden en doen geen dier leed of pijn zonder noodzaak.

Wij zijn geen chauvinistische nationalisten
maar wij hebben ons vaderland lief.

Wij zijn geen dweepzieken
maar wij weten mèt Carlyle, dat het godsdienstig geloof het voornaamste in een mensch, het voornaamste in een volk is.

Wij zijn geen militairen
maar wij weten, dat zonder orde, tocht en discipline, geen gezin, geen zaak, geen staat bestaan kan en dat zonder orde, welvaart onmogelijk is.

Wij zijn geen juristen
maar toch weten wij, dat wanneer wij van rechten spreken, daar verplichtingen tegenover staan. En dat **als** wij van „recht" spreken, wij dan niet „eigenbelang" moeten bedoelen.

M.

Brieven aan een Welp

X.

De Installatie van den Teerpoot en de uniform.

Zondagavond.

Beste Jamie.

Morgenavond zal dan de Installatie-plechtigheid plaats hebben en ik wil daar toch nog een enkel woordje over schrijven.

Wat een deftige uitdrukking hè, Installatieplechtigheid; begrijp je ze goed? Een plechtigheid is een ernstige gebeurtenis en het afleggen van de Welpenbelofte is ook een ernstig iets. In den ouden tijd, toen de Ridders en hun Schildknapen het land doorreden op zoek naar roemrijke avonturen en ook met het doel anderen te helpen, werden plechtige gebeurtenissen als iets zeer gewichtigs beschouwd.

Wanneer een schildknaap bewezen had door zijn daden, dat hij waardig was om den ridderslag te ontvangen, werd hem plechtig zijn wapenrusting aangedaan, waartoe ook sporen behoorden, en dan kon iedereen zien dat hij een echte ridder was.

En evenzoo krijgt een Welp als hij zijn belofte heeft afgelegd

het recht om de Welpenuniform te dragen, waardoor iedereen ziet dat hij een echte Welp is. Hij krijgt het insigne, dat hem tot lid van de groote Padvinders Broederschap stempelt; hij krijgt de pet, de halsdoek van zijn Horde en het gekleurde driehoekje van het Nest waartoe hij behoort.

Je ziet dus wel, dat het een heele plechtigheid is. Je Welpenleider heeft je misschien al verteld hoe het daarbij toegaat, maar je vindt het zeker wel prettig als ik het voor je opschrijf. 't Is alles heel eenvoudig en kort, maar ook heel belangrijk, want je zet hiermee den eersten stap op je weg als Welp en je moet er heel goed je aandacht bij hebben en goed onthouden wat je belooft. Ik zal opschrijven wat de Chief Scout er over zegt:

De nieuweling antwoordt: „Ja, Akeela, die ken ik."
wordt neergelegd voor de voeten van den Welpenleider, die tegenover hem staat. Dan vraagt de Leider:

„Ken je de wet van de Welpenhorde en het saluut?"

De nieuweling antwoordt: „Ja, Akeela, die ken ik.'

De Leider: „Hoe is de wet?"

De nieuweling: „Een Welp volgt den ouden Wolf. Een Welp is moedig en houdt vol."

De Leider: „Ben je bereid om de plechtige Welpenbelofte af te leggen?"

„Ja, Akeela, ik beloof mijn best te zullen doen om trouw te zijn en mijn plicht te doen tegenover God en mijn land, de Wet van de Welpenhorde te gehoorzamen en iederen dag een goede daad te doen."

(Terwijl de belofte afgelegd wordt staat de Horde in de houding en salueert.)

De Leider: „Ik vertrouw dat je je best zult doen om je belofte te houden. Je bent nu Welp en je bent opgenomen in de Padvinders Broederschap." (Dan geeft hij hem zijn insignes, zet hem zijn pet op en steekt hem zijn linkerhand toe. De Welp salueert met zijn rechterhand, dan keert hij zich om en salueert de Horde. Hij blijft een oogenblik in de houding staan, terwijl de Horde ook salueert bij wijze van verwelkoming. Dan voegt hij

zich bij zijn Nest.)

De plechtigheid wordt besloten door de Horderoep, waaraan de Teerpoot nu voor het eerst mag meedoen."

Je ziet, zoo heel moeilijk is 't niet te onthouden en ik denk, dat de Leider 't je nog gemakkelijker zal maken door je de Belofte voor te zeggen. Ik hoor dat er nóg een nieuweling geïnstalleerd zal worden, dat is prettig voor je.

Vooral moet je er met je volle aandacht bij zijn, bij alles wat je zegt en doet. Dit is de voltooiïng van de grondslagen, die je eenige weken geleden begon te leggen en waarop je nu een mooi, kloek, groot gebouw gaat optrekken.

Zoodra je de Belofte hebt afgelegd ben je Welp en je moogt de volledige uniform en de insignes van Teerpoot dragen.

De uniform zal je helpen om een Welp van 't goede soort te worden; als je die aantrekt is 't maar niet een aankleedpartij, neen, je draagt de uniform om je te helpen onthouden wat een echte Welp moet zijn en moet doen. In je gewone pakje ben je maar een gewone jongen, hoewel iemand, die goed oplet, toch wel ziet dat je Welp bent als je het Wolvenkopje in je knoopsgat hebt. Maar als je in uniform bent moet je zorgen dat je je nog dubbel goed gedraagt.

Echte welpen, ik bedoel kleine wolven, hebben een dikke vacht en daar zijn ze ook netjes op; als hun vacht vuilt en verward en beschadigd is, voelen ze zich niets behagelijk, ze zien er veel liever netjes uit en zoo is 't ook met de jongens-Welpen, die zien er ook graag netjes uit. Aan je uniform is het ook te zien dat je behoort tot de groote Padvinders Broederschap, die over de geheele wereld verspreid is. Zooals de Chief Scout zegt:

„De menschen verwachten veel van een jongen in uniform, want ze weten dat 't niet maar zoo'n gewone jongen is, maar dat hij flink en werkzaam kan zijn, dat men er op vertrouwen kan dat hij zijn best zal doen om gehoorzaam te zijn en om anderen te helpen."

Dat alles en nog veel meer houdt de uniform in, weest er dus trotsch op en netjes, juist zooals de Schildknapen en Ridders trotsch en netjes op hun wapenrusting waren.

Moge God, aan Wien je morgen voortdurende trouw zult beloven, je leiden en je in Zijn hoede nemen.

Je vriend
GILCRAFT.

Troephuis Alkmaar

Zondag, 7 October 1934 was het voor de afdeeling Alkmaar der N.P.V. een belangrijke dag. Op het terrein van de Kaninefaten in de hout vond in tegenwoordigheid van het afdeelingsbestuur en den D.C., Mr. Dr. J. Baert de splitsing in twee vendels plaats. Na een wandeling door de stad werd naar het terrein achter het kleuterhuis gemarcheerd, waar dien dag het nieuwe troeplokaal en de stamhut der V.T. geopend zou worden.

Reeds geruimen tijd voor de opening verzamelden zich de ouders en genoodigden op het oude ziekenhuisterrein, totdat om ruim drie uur al wat padvinder was in Alkmaar in keurige formatie kwam aangemarcheerd.

Na openrameiing van de poort met de vlaggemast werd het terrein toegankelijk. De voorzitter Mr. Moens brak de vlag aan de inmiddels snel opgerichte vlaggemast, na deze symbolische handeling trad Hopman Wensink naar voren; in het kort verhaalde hij over de geschiedenis van de tweede troep en de bouw van het nieuwe troephuis. Even stond hij stil bij den naam „de Geuzen". Van hen wilde hij het devies trouw aan de koning overnemen. Daarna sprak de voorzitter, die dank bracht aan allen die medegewerkt hebben tot de tot standkoming van het nieuwe gebouw, allen opnoemen is onmogelijk, echter het zeer actieve afdeelingsbestuurslid, lid van de technische commissie, de Heer Vorstenburg moet genoemd worden.

De D.C.Mr. Baert kreeg het woord, hij wenschte het afdeelingsbestuur en de nieuwe groep geluk met het clublokaal en installeerde Hopman Wensink en Akeela Massink en hield vervolgens een causerie over het zijn van padvinder en het spel van verkennen.

De beschermheer, Jonkheer Mr. F. H. van Kinschot, burgemeester van Alkmaar bracht namens het gemeentebestuur de

beste wenschen over en getuigde van warme belangstelling van het gemeentebestuur in de N.P.V.

Tenslotte sprak Akeela Mej. D. Conyn en bracht namens alle aanwezige R.K. Padvinders de beste wenschen over.

Daarna volgde bezichtiging van het keurige troephuis en van de stamhut.

Des avonds vond in het Kaninefatum het diesdiner plaats. Het afdeelingsbestuur, de beide groepcomité's en de D.C. waren de gasten van 125 Alkmaarsche Padvinders en deden de keurige disch alle eer aan, voorwaar een waardig slot van een voor hen zoo belangrijke dag.

Nieuwe uitgaven

De Huifkar (Maandblad voor Voortrekkers onder redactie van Ton Koot, Des Présstraat 18 te Amsterdam (Zd.). Prijs *f* 2.50 per jaar.

De November-Huifkar heeft weer een belangwekkende lading. De redactie schrijft een aanmoediging tot deelname aan de Wereld Rover Moot 1935, in Zweden te houden en tot het bezoeken van het „Nasionaal Winterlaër", dat van 27 tot en met 30 December a.s. te Utrecht zal plaats hebben. Voorts een oproep aan de Voortrekkers, om zich meer persoonlijk op „De Huifkar" te abonneeren. Natuurlijk, van eenige collectieve abonnementen kan een blad niet bestaan, en de Voortrekkers dienen zich voor het in stand houden van hun orgaan mede verantwoordelijk te voelen. Broekmeyer schrijft over luchtvaart en deelt mede, dat Voortrekkers in de omgeving van Arnhem onder zijn leiding het zweefvliegen kunnen leeren op het terrein Terlet. De Amsterdamsche Nakota-stam heeft een stamhut gekregen in de Muiderpoort; we houden ons aanbevolen voor een kiekje en een beschrijving. Voorts een artikel over het helpen door Voortrekkers in jongensgestichten, en berichten uit de Districten.

De Verkenners van een nieuw opgerichte troep van het

BLINDENINSTITUUT TE BUSSUM

moeten nog voorzien worden van uniformen. Ieder die goede gebruikte uniformstukken missen kan wordt verzocht deze te zenden aan:

V.T. Herman van Laer, Boschlaan 37, Bussum.

Wij hopen heel wat te krijgen. Bij voorbaat bedankt!!

DE CHIEF SPREEKT.

(Slot).

Het internationale aspect van ons werk heeft zich geheel automatisch ontwikkeld en houdt een groote belofte voor toekomstmogelijkheden in.

In alle overzeesche Britsche Dominions, Koloniën en Protectoraten is reeds een groot aantal meisjes en jongens door den band van onze Beweging verbonden met hun broeder-padvinders en zuster-padvindsters in het Moederland.

Dit betreft niet alleen de jeugd van het blanke ras, doch omvat tevens de Indische jeugd en de jeugd van al onze Afrikaansche staten.

Op deze wijze wordt een nieuwe keten van kameraadschap gesmeed door het geheele Britsche Rijk.

* * *

Buitenland.

De Beweging staat op het standpunt, dat ze zich niet bemoeit met verschillen van standen en klassen, van geloofsrichting, ras of nationaliteit. Allen zijn welkom in onze Broederschap.

Daarom is het o.a. ook ons doel om den blik onzer padvindsters en padvinders te verruimen, opdat ze in het belang van hun land en hun medemenschen niet kleinzielig worden en vérder leeren zien, dan alleen hun eigen stukje van de gemeenschap.

Aldus hebben ongeveer 48 landen het Verkennen ingevoerd, in vele gevallen als een directe hulp voor hun opvoedingsmethoden. Ze werken volgens dezelfde beginselen en methoden als wij en zenden hun leiders naar onze trainingskampen, de leiders naar Gilwell, de leidsters naar Foxlease.

Ook de uniforme kleeding is over de geheele wereld aangenomen en dit draagt krachtig bij tot het gevoel van broederschap onder onze leden.

Om de vier jaar wordt een „Jamboree" of internationaal kamp voor de padvinders van alle landen gehouden. In de tusschenliggende jaren organiseeren diverse landen nationale kampen waar ook buitenlanders worden uitgenoodigd.

Behalve dat buitenlandsche leiders naar Engeland komen om onze methoden te bestudeeren (dit jaar 62) hebben we twee kruisreizen met een mailschip georganiseerd, waaraan 650 leiders en leidsters deelnamen en bij welke gelegenheid acht landen rond de Baltische zee en vijf landen rond de Middellandsche zee werden bezocht. In beide gevallen werden onze leiders en leidsters overal hartelijk ontvangen. Aangemoedigd door het welslagen dezer onderneming, zijn voor het volgend jaar weer twee van dergelijke kruisreizen in voorbereiding.

Dank zij dit persoonlijk contact leeren de jongeren niet alleen zien, dat vreemdelingen inderdaad niet zoo erg „vreemd" zijn, doch ze sluiten ook persoonlijk vriendschap met jongens van andere landen en bezoeken hen

of treden met hen in correspondentie; de leid(st)ers voelen zich allen door een sterke band gebonden. Op deze wijze is een geest van vriendschap ontstaan tusschen de toekomstige burgers van vele landen, ook tusschen landen, die voorheen op elkander neerzagen.

* * *

Wereldreis.

Met het doel om door persoonlijk contact dien band van welwillendheid nog te versterken, ondernemen de Chief Guide en ik volgende maand weer een wereldreis. Ons hoofddoel is de Jamboree, welke met Kerstmis in Australië zal worden gehouden. Hiervoor zijn uitgenoodigd padvinders uit de landen, die liggen aan den Atlantischen Oceaan en de Indische Oceanen. We hopen daar niet alleen padvinders van Nieuw Zeeland, Fiji en andere naburige eilanden te zien, doch ook uit Chili, Peru en Ecuador. De Amerikaansche Padvinders zenden een sterke vertegenwoordiging uit Californië en ook Britsch Columbia zal vertegenwoordigd zijn. Zelfs komen er uit het veraf gelegen Japan en waarschijnlijk ook van Java, Ceylon en Zuid-Afrika.

Uit Engeland komt er een Troep en verscheidene leden van den Hoofdkwartiers-staf. Nieuwe vriendschapsbanden zullen worden aangeknoopt met Australië als het centrum van het Zuidelijk Halfrond.

De Jamboree zal ook groote opvoedende waarde hebben door het met zorg saamgestelde programma van excursies en bezoeken aan industrieën, naast de gewone kampbezigheden en het onderling contact in het groote kamp. Deze Jamboree was hoofdzakelijk het doel van onzen tocht, doch we zullen tal van andere landen bezoeken en conferenties bijwonen. Behalve groote bijeenkomsten te Gibraltar, Toulon, Port Said, Aden en Colombo, zullen we tusschen Penang en Singapore een aantal belangrijke padvind(st)ers-centra bezoeken.

Op Java bezoeken we drie centra. In Noord-Australië inspecteeren we Troepen te Darwin, Townsend en Brisbane op onze doorreis naar Melbourne.

We blijven een maand in Australië en daarna een maand in Nieuw-Zeeland; vandaar gaan we via Tahiti en Raratonga naar San Francisco en Vancouver, waar we twee maanden de padvinders van Canada hopen te ontmoeten. Vervolgens een bezoek aan Newfoundland, om te besluiten met een Rally en conferentie in de Vereenigde Staten.

We hopen weer bijtijds in Europa terug te zijn voor de Internationale Voortrekkersbijeenkomst in Zweden, einde Juli 1935.

* * *

Wereldvrede.

Na al zijn pogingen om tot ontwapening te komen, heeft Mr. Arthur Henderson onlangs gezegd, hetgeen ook vrijwel algemeen wordt aanvaard, dat bonden en conferenties, verdragen en ontwapeningen weinig voor het

verzekeren van den wereldvrede kunnen doen, als de geest onder de menschen niet wezenlijk verandert; wantrouwen en vrees moeten plaats maken voor wederzijdsche welwillendheid en begrijpen.

De geest, welke wij hebben zien ontstaan uit de internationale kameraadschap in de Padvinders- en Padvindsters-Beweging rechtvaardigt de hoop, dat zulke gevoelens geen onmogelijkheid zijn en dat door het bevorderen dezer Beweging een practische bijdrage wordt geleverd tot het bereiken van den wereldvrede.

Van de Raadsrots!

Oude Wolven!

Besten dank aan allen, die mij kampkiekjes zonden van hun Welpen. Sommige opnamen zijn alleraardigst, maar wat ik graag zou hebben, was er niet bij, n.m. Welpen „aan het werk", b.v. schoenpoetsen, aardappelen schillen, omwasschen, een goed spel, Welpen luisterend naar een verhaal, rond het kampvuur, aan het acteeren enz. en een goed negatief van een Horderoep. Als iemand mij hieraan kan helpen, zal ik zeer in mijn schik zijn.

Sommige Oude Wolven vroegen wij om het verhaal van „Rikkie-Tikkie-Tavie"; ik zal het volgende maand geven.

Het doet me genoegen, dat 32 Leiders den Distr. cursus te Rotterdam volgen. Dit bewijst, hoe allen „hun best doen" en ik hoop, dat ze daar eenige goede „happen" hebben opgedaan voor hun werk en dat ze dezen winter veel succes met hun Horden zullen hebben.

De volgende spelen neem ik over uit „De Verkenner":

Berenjacht: Er is groot nieuws voor de Horde. Een groote beer van meer dan M. 1.80 lengte en van geweldige kracht is gesignaleerd in de omgeving van de stad. De Gidsen hebben er een ernstige pow-wow over gehouden en besloten, dat de Horde met alle man den beer zal gaan opsporen en bevechten. Op Zaterdagmiddag trekt dus de heele Horde er op uit. De beer heeft eigenaardige roode sporen (van wol) achtergelaten met eenige dwaalsporen, voor de Horde goed en wel in het vrije veld komt. Eindelijk zien de Welpen hem vanaf een hoogte en op een eenzame plek komt het tot een vreeselijk treffen. De beer danst heen en

weer en doodt verscheidene Welpen door hun pet af te nemen. Maar ook de beer krijgt vele slagen, doch zijn hart (een ballon, event. onder een regenjas) is nog intact. Steeds feller wordt de strijd. Plots een knal. Het hart is bezweken en de beer ligt dood ter aarde.

Uitreiken nieuw totem: De Horde heeft heerlijk buiten gespeeld en zit nu rond Akeela in afwachting van een verhaal. Akeela vertelt van wilde stammen, van totempalen en van moedige daden voor de eer van den stam. Plotseling kijkt zij op en zegt: „Ik zie iemand aankomen, een oude man. Achter hem loopt een jongen, die iets draagt. Wat kan het zijn? De Welpen kijken en zien nu twee vreemdelingen naar de Horde toekomen. Tot hun verbazing is de oude man gekleed als een Indiaansch opperhoofd met een prachtige hoofdtooi. De Welpen zijn doodstil en zien verbaasd toe. Akeela noodigt hem in den kring en hij neemt plaats op de raadsrots. Daar begint hij voor de Welpen te vertellen en, het is vreemd, maar zijn verhaal gaat ook over totems. Hij vertelt de Welpen, dat ook zij een totem moeten hebben en hij toont hun het voorwerp, dat de jongen mededroeg, een totempaal met den kop van een Wolf. Hij legt hun uit, dat een Horde is als een stam, en dat elke jongen in dien stam dappere daden kan verrichten door zijn plicht te doen, zoodat hij op die manier de eer van zijn Horde kan hoog houden. Hij vertelt de Welpen, dat het Totem een teeken is, een embleem van de eer van de Horde en daarna reikt hij het totem over aan den oudsten Gids. De Welpen doen nu voor het opperhoofd de Horderoep, en de bladeren ritselen als antwoord op den roep van het Totem. Moge die eer steeds worden hooggehouden!

Kaa de Cobra: De Welpen staan in een kring en één Welp staat buiten den kring. Hij is Kaa en loopt den kring rond, terwijl hij een eind touw achter zich aan sleept. Plotseling tikt hij één van de jongens en die jongen moet hem achtervolgen en trachten het touw te pakken voor Kaa de plaats van den achtervolger heeft bereikt. Lukt dit niet, dan wordt de achtervolger

Kaa. Het touw moet met de handen worden gepakt en niet met den voet worden vastgehouden.

L. D. VAN DOORN CHESSELL
H.K.C. voor Welpen.

Verkenners (Vervolg)

door „GILCRAFT" – Vertaald door TON KOOT

Deze verschillende voorbereidingen en andere nog, die in deze beperkte ruimte niet aangeduid kunnen worden, zijn voor het welslagen van het kamp zeer noodzakelijk. Ge kunt aanvoeren, dat al dit gezwoeg het kamp nog nauwelijks tot een succes kan maken, maar bedenk wel, dat alles afhangt van den geest, waarin het aangepakt wordt.

Al deze voorbereidingen houden niet alleen verband met het kamp, zij zijn van invloed op de training van de Verkenners uit den Troep, zoowel wat betreft hun doeltreffendheid in het Verkennen als hun karakters.

Kampeeren is essentieel voor het Verkennen, essentieel ten eerste voor de Verkennersvaardigheid van den jongen, ten tweede voor de ontwikkeling van zijn karakter. Er is voor noodig, overleg, uitwerken van plannen en herziening daarvan, althans als men er een succes van verwacht.

In „Kampvuur-verhaal No. 9", hetwelk bijna alle noodzakelijke inlichtingen betreffende kampeeren bevat, bevinden zich drie zinsneden, waarop ik de aandacht zou willen vestigen:

„In een Verkenners-kamp worden de tenten niet, zooals in een militair kamp, in rijen of straten gezet, doch in een grooten cirkel, op onderlingen afstand van vijftig of honderd meter en rond de leiderstent, welke met de groote eettent (indien deze aanwezig is) gewoonlijk in het midden staat. Zoo blijft iedere patrouille als een geheel afzonderlijk. (De spatieering is van mij; G.).

„Voor Verkenners is het „kampeeren" het groote punt; het spreekt tot den jongen en biedt hem gelegenheid om zelfvertrouwen te leeren en vindingrijk te worden, terwijl het zijn gezondheid en algemeene ontwikkeling ten goede komt".

„Vele ouders, die zelf geen ervaring van het kampleven hebben, vinden het ongewenscht, omdat het te ruw en gevaarlijk voor de jongens zou zijn; doch als zij hun jongens flink, vroolijk en blakende van gezondheid, tevens moreel verbeterd, wat hun kloekheid en gevoel van kameraadschap betreft, zien terugkeeren, moeten zij het goede waardeeren, dat een dergelijk verblijf buiten ten gevolge heeft".

BOEKEN.

Het Zomerkamp. Morgan, bewerking J. Schaap. Schefferdrukkerij.
Je eigen kamp. T. Leeser, L. J. Veen.
Notes on Camping. Board of Education, H.M.S.O. 1 s.
The Boy Scout Camp Book. Carrington, Pearson 1 s. 6 d.

VERKENNERS.

(Boy Scouts)

Door Gilcraft. Vertaald door Ton Koot.

HOOFDSTUK XXII.

Stad en Land.

Er bestaan groote verschillen tusschen huizen, welke in de stad en die, welke op het platteland gebouwd worden en ongeveer evenzoo is het met Padvinderstroepen. Het is begrijpelijk, dat een stadstroep andere moeilijkheden te bestrijden heeft dan een plattelandstroep, maar de laatste is er lang niet altijd het beste aan toe, zooals velen denken. Over het geheel genomen verdient het aanbeveling, om van de veronderstelling uit te gaan, dat de bezigheden en methoden, zooals die in „Het Verkennen voor Jongens" worden aangegeven, toepasselijk zijn zoowel voor stad als land. Tenzij hij dit standpunt inneemt, bestaat bij den Verkennersleider de neiging, dat hij zijn taak verricht, gebukt onder een stedelijk of landelijk minderwaardigheidscomplex, al naar gelang, waar de Troep werkt.

Ik ben geenszins van plan om hier te gaan vertellen hoe het Verkennen in stad of dorp uitgevoerd moet worden. Het boek, waar ik al op zinspeelde, zegt dat reeds. Men moet het lezen en aanpassen aan de eigen bijzondere omstandigheden. Het verleden bewees, dat het geschikt is, om aan te passen, wanneer men den ontwikkelingsgang maar rustig overweegt.

Een stadstroep bijv. kan de onvermijdelijke neiging bezitten om zijn Verkennen te beperken tot een serie van wekelijksche bijeenkomsten en een zomerkamp aan zee samen met badgasten en dagjesmenschen. Ik heb al verschillende wenken gegeven, om den Troep elk jaargetijde mee naar buiten te nemen. Troeplokaalverkennen kan nuttig zijn, maar meer dan dat hebben we noodig.

Een stadstroep biedt verschillende voordeelen, welke niet altijd gewaardeerd worden. Het is o.a. gemakkelijker om voortdurend Nieuwelingen te verwerven, en ook is het gemakkelijker (hoe vreemd dat ook schijnen

moge) om Leiders te krijgen. Ook is het den Verkenners zelf mogelijk, om veel van andere Verkenners te zien en te realiseeren dat het Verkennen een werkelijke Broederschap vormt. De Leiders op hun beurt kunnen veel van elkaar zien, gezichtspunten en ervaringen uitwisselen en ideeën en advies van elkaar overnemen. Bovendien kunnen ze andere Troepen bezoeken en zien hoé er gewerkt wordt. Daartegenover staan de plattelandstroepen, die over groote oppervlakte verspreid zijn en niet veel van elkaar kunnen zien. Ze geraken wat geïsoleerd, groeien op los van den heilzamen invloed van andere Troepen en vinden het soms wat moeilijk, om te beseffen, dat de Padvindersbeweging een, over de geheele wereld verspreide, Broederschapsketen vormt. Zij hebben evenwel het groote voordeel, dat het vrije veld voor hun deur ligt en zij veel buitenbezigheden kunnen verrichten. Hierbij is het dikwijls noodig, dat de Leider hen over een zekere minachting (voortkomende uit gewoonte) heenhelpt. Het meerendeel der plattelandsjongens schijnt er op uit te trekken, blind al wat de Natuur rondom hen biedt, behalve voor zoover de Natuur van beteekenis is voor hun eigen werk.

Dit steekt af tegen de grootste moeilijkheid, welke de stadstroep het hoofd heeft te bieden, n.l. de moeilijkheid, om buiten te werken. Veel hangt af van omstandigheden, maar stukken onbebouwd land en parken verschaffen ruimte voor veel Verkennen buitenshuis, evenzoo doen de straten, mits men er een verstandig gebruik van maakt. De kwestie van kampeerterreinen stuit op nog grooter moeilijkheden, maar verscheidene districten zijn al bezig om de beschikking over permanente kampgronden te krijgen in de omgeving. Dit is een stap, welke niet te lang uitgesteld moet worden.

Volgens mijn meening is de beste oplossing van de moeilijkheden (voor stad, zoowel als platteland) het verwerven van goede Commissarissen en krachtige Plaatselijke Afdeelingen. Grootendeels is het een kwestie van organisatie gezien van Padvinders- èn van zakelijk standpunt, maar het is essentieel, dat alle Leiders besluiten, om op volle kracht mee te werken ten nutte van hun buren.

Zeer veel kan al bereikt worden, als stad- en plattelandsgroepen samenwerken, niet alleen door middel van de Plaatselijke Afdeeling, welke zich over beide uitstrekt, maar ook in zake nauw contact tusschen beide Troepen. Inlichtingen en bezoeken kunnen uitgewisseld worden. De stadstroep kan profiteeren van de gelegenheid tot of materiaal voor natuurstudie, welke de plattelandstroep biedt. Omgekeerd kan de laatste door de eerste geholpen worden met programma's, welke van tijd tot tijd over doen en laten gezonden worden.

Het is voor een plattelandstroep even noodzakelijk als voor een stadstroep, om dicht bij over een soort van kampterrein te kunnen

beschikken. De dorpsgemeenschap is zoo nauw verbonden, dat het voor de jongens als een verlichting beschouwd moet worden, om ook maar eenige velden verderop te kunnen gaan en zich over te geven aan de genoegens van het spel van Verkennen, met de wetenschap, dat heggen en bosch hen scheiden van het dorp.

Vooral wanneer de dorpstroep zich op een afgelegen plaats bevindt, zal de Leider weinig of geen hulp van buitenaf krijgen, deskundigen in de verschillende onderwerpen zijn er weinig en ver weg, zoodat hij grootendeels in alles op zichzelf zal moeten vertrouwen. Daarom kan er niet teveel nadruk gelegd worden op de noodzakelijkheid, om met een klein aantal jongens te beginnen. Een behoorlijk werkend patrouille-systeem zal van toenemend belang blijken. Het is in die richting, dat de Leider gedurende de eerste paar maanden zijn krachten moet aanwenden. Is eenmaal een bepaalde vordering gemaakt, dan kan er gelegenheid gezocht worden om een naburige Troep te ontmoeten op een plaats ongeveer halverwege beide gelegen, waar dan eenige spelen toegepast kunnen worden. Het is van belang, dat de dorpsverkenners al gauw merken, dat er ook nog elders Verkenners bestaan; hoe eerder ze dit beseffen, hoe beter, daar dit van invloed zal zijn op hun eigen werken.

Het aantal jongens van Verkennersleeftijd in een dorp, is waarschijnlijk klein. Dit aantal kan gemakkelijk vastgesteld worden en de jaarlijksche afvloeiïng berekend. Soms is het noodig om dit punt te overwegen, wanneer men een Troep begint en ook wanneer een Troep eenigen tijd bestaan heeft. Troepen in uitgestrekte dictricten „drogen dikwijls op", bij gebrek aan jongens. De oplossing is dikwijls hierin gelegen, dat men verschillende patrouilles in verschillende dorpen tot één Troep verbindt. Troepbijeenkomsten kunnen daar eens of tweemaal per maand gehouden worden, maar de patrouille-avonden wekelijks. De Verkennersleider zou er slecht aan toe zijn, wanneer hij al deze patr.-avonden moest bijwonen, maar dat is werkelijk niet noodig. Als hij één patr. per week bezoekt, kan hij al eenig toezicht houden, maar in 't bijzonder dient hij de patrouille-leiders aan te moedigen om hèm zoo vaak als mogelijk is te komen bezoeken. Dikwijls al is gewezen op de mogelijkheid, dat Leiders uit een naastbijliggende stad afgelegen dorpstroepen kunnen helpen leiden. De dorpen toch hebben dikwijls een gemis aan menschen, die voor het Verkennersleiderschap geschikt zijn, een kleine stad heeft grooter veld voor keuze. Dit plan is in verschillende deelen van Engeland uitgevoerd en met groot succes. Dit biedt ruimte voor Verkennerswerk door Voortrekkers, wier activiteiten in de stad zelf, door gebrek aan Troepen, beperkt zijn.

Een andere wijze om plattelandstroepen aan te moedigen, bestaat hierin, dat men de moeite neemt, om toe te zien, of zij hun aandeel wel hebben in de Districtsverrichtingen. Al te dikwijls wordt de Afdeelings- of

Districtsactiviteit geconcentreerd in de stad, alle wedstrijden, spelen en rallies worden daar gehouden. De moeilijkheden voor de plattelandstroepen worden hierdoor nog vergroot. Het is de moeite waard, om eens te overwegen, of sommige van deze gebeurtenissen ook niet in een van die omliggende dorpen gehouden kunnen worden.

Ongeveer in 1924 behandelde de Chief Scout in zijn „Outlook" in „The Scouter" de plattelandstroepen, en ik ben zoo vrij een belangrijk deel van zijn opmerkingen over te nemen en toe te voegen aan den gebrekkigen steun, welke ikzelf in dit opzicht gegeven heb:

„Dikwijls hoorde ik, dat plattelandstroepen moeilijker staande te houden zijn, dan stadstroepen. In sommige opzichten betaat daaromtrent geen twijfel, in 't bijzonder al ze blijven vasthouden aan precies dezelfde programma's, als stadstroepen uitvoeren.

Wanneer men, zooals ik, op het platteland woont, ziet men, dat er vele mogelijkheden open liggen voor plattelandstroepen, waar stadstroepen niet toe komen kunnen. En ik geloof, dat veel van deze mogelijkheden niet alleen gezonde en opvoedende bezigheden aan de jongens verschaffen, maar ook van werkelijk voordeel voor hun dorpen zijn.

„Bijvoorbeeld: **dorpsaanplakborden.** In een vorige aflevering heb ik van zoo'n aanplakbord een beschrijving gegeven, zooals we die in mijn eigen dorp hebben geplaatst. Dit was grootendeels het werk van Padvinders en hun begunstigers. Dit had een zeer bevredigend gevolg. Het heeft de dorpelingen, oud en jong, veel omtrent de geschiedenis van de plaats geleerd, en het heeft de aandacht getrokken van toeristen en reizigers. Het heeft een zekere trots op hun dorp gevestigd onder de inwoners, hetwelk tot **esprit de corps** en nauwere kameraadschap leidt onder hen.

„Dan heeft men **natuur-waarnemingen,** het aanteekenen van vroeg botten en bloeien van boomen, van wilde bloemen, de trek der vogels, het voorkomen van otters, ratten, vossen, enz.

„**Het bijwerken van plaatselijke landkaarten** met de laatste gebouwen, enz. Het bijhouden van nieuwe zijpaden, het zoeken naar **oude overblijfselen** van wegen, kampen, bronnen, fossielen, enz. Het houden van een **tentoonstelling,** of misschien, een museum van voor-historische gereedschappen, beeldhouwwerk, teekeningen, schand-, ban- en andere palen, enz. Het **levendig houden** van plaatselijke nijverheid, legenden, dansen, spelen, liederen, gewoonten, gerechten of dranken. Het opsporen van de **afstamming** van de oudste inwoners, enz. enz.

„Deze en vele andere dingen van plaatselijk belang kunnen onderwerp gemaakt worden van de activiteit der jongens, indien de Verkennersleider hen daarop wijst (natuurlijk één ding tegelijk) en er voldoende romantiek aan vasthaakt om hun geestdrift op te wekken. De resultaten kunnen dan niet alleen **goed,** maar zelfs **zeer goed** zijn.

„Er liggen tonnen historie begraven in elk dorp, als we er maar naar willen graven. In elke provincie zijn er oudheidkundige e.d. genootschappen te over om kundige en geestdriftige helpers raad te verschaffen.

„Een dikke eeuw geleden bestond hier in de dorpen de gewoonte, om elkaar bezoeken te brengen; men voerde dan zijn dorpswapen mee en werd voorafgegaan door een muziekcorps en zangers. Dit werkte gezonde geest van nabuurschap en beleefdheid in de hand, terwijl het bovendien een zekere trots en **esprit de corps** voor het eigen dorp bevorderde. Iets van dezen aard zou door Padvinderstroepen weer leven ingeblazen kunnen worden en zou geen kleinigheid voor het land beteekenen."

Er schijnt me geen gebrek aan bezigheid voor dorpstroepen, maar eer aan vindingrijkheid om de activiteiten op te sporen.

Nog een punt verdient vermelding. Het dorp is een kleine gemeenschap en daardoor kan zijn houding en gewoonte des te eerder gemakkelijk beïnvloed worden. Het is moeilijk voor te stellen, dat een stadstroep invloed kan uitoefenen op zijn omgeving, hoewel ik meer dan een voorbeeld hiervan zou kunnen geven. Een goedgeleide Verkennerstroep evenwel zal bijna zeker belangrijken invloed hebben op het dorp, waarin hij bestaat. Dit drukt uit: een verantwoordelijkheid temeer voor den Verkennersleider, maar tevens biedt het hem echte gelegenheid om het effect van het werk, dat hij doet, waar te nemen. Zijn resultaten zijn vlugger en gemakkelijker te zien.

(Wordt vervolgd).

INHOUD: Op den Uitkijk en aan het Roer — Uit het Nationaal Hoofdkwartier — De geestelijke zijde — De Verkenner — Wat wij willen zijn — Brieven aan een Welp — Troephuis Alkmaar — Nieuwe uitgaven — De Chief spreekt — Van de Raadsrots — Verkenners